

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۲۲

محمد عارف رسولي

غازي محمد جانخان مرد میدان، ربنیتینی ملي رهبر او اتل (لومری برخه)

سریزه:

دا مقاله د افغانستان د تاریخ په یوه خورا حساسه دوره یا د افغان – انگریز د دوهمې جگړې په بهیر کې د یوه ربنیتینی غازي، مظلوم شهید، د خدای د لاری د یوه سپېڅلي مجاهد او په ټولو معیارونو برابر ملي قهرمان غازي محمد جانخان وردگ د شخصیت، ملي مجاهدو، مبارزو او اتلولیو په پار د هغه سیمینار لپاره لیکل شوي چې د افغانستان د دولت له خوا د دې ویاړلي غازي او مظلوم شهید په ویاړ جوړېږي. مقاله به په څو برخو کې درنو لوستونکو ته وړاندې شي.

په دې مقاله کې د هېواد د وتلو او هغو ملي تاریخ پوهانو د څېړنو او لیکنو په بنسټ چې د حقایقو راسپړلو ته ژمن پاته شوي او د نورو نړیوالو موثفو تاریخي سرچینو په مرسته چې د هند په ملي ارشیف کې د افغان – انگریز د درېگونو جگړو په هکله خوندي شوي، لیکل شوي ده.

که څه هم د امیر عبدالرحمن خان د استبداد له لاسه او بیا د نورو رژیمونو د بې غورۍ او په هېواد کې د شته ناورینونو د راتلو به پار د ملي ربنیتینو مبارزینو سره بې انصافي شوي او خصوصاً د غازي محمد جانخان وردگ سره ډېر زیات د مور او میري چلند شوی دی. کله چې تاسو د غازي محمد جانخان او غازي ملامشک عالم او د هغوی د نورو ملگرو کارنامې او اتلولی څېړئ او د دوی په هکله د لسیزو په بهیر کې د چارواکو بې پروايي گورئ، درته روښانه کېږي چې زموږ په ملک کې انصاف او ربنیتیا ویلو ته ژمنتیا څومره کمه وه.

په دې مقاله کې د هېواد د وتلي مورخ غلام محمد غبار، د هېواد معاصر ژورنالېزم موسس محمود طرزي، وتلي افغان مورخ او څېړونکي احمد علي کهزاد، وتلي مورخ استاد پوهاند ډاکټر محمد حسن کاکړ، کانديد اکاډیميسين محمد ابراهيم عطايي، محترم څېړونکي حبيب الله رفيع صاحب او په تېره د وتلي لیکوال، محقق او څېړونکي او د نورو د پوهنتون استاد پروفیسور ډاکټر صاحب عبدل الخالق رشيد د تاریخي څېړنو او کتابونو په بنسټ، مالومات راغونډ کړي دي.

ولي د غازي محمد جانخان او د هغه د ملگرو کارنامې لولو؟

تاریخ د دې لپاره لولو چې له تېرو پېښو، تېروتنو، لاسته راوړنو د اوس او راتلونکي لپاره ورنه درسونه زده کړو. همدارنگه، د ملي قهرمانانو لکه د غازي محمد جانخان، غازي ملامشک عالم، غازي میر مسجدی خان، غازي میرزمانخان کنړي، امین الله خان لوگري، میریچه خان کوهدامني او نورو ملي اتلانو کارنامې، ژوند، کړنې او تاریخ لوستل له مور سره مرسته کوي چې د اوس او راتلونکي لپاره د ملي مشرانو او اتلانو معیارونه وپېژنو. زموږ اوسنیو او راتلونکو ملي څېرو ته وریادوي چې که د دین او ملي گټو او ارزښتونو لپاره قرباني ورکړئ او خلکو ته د سپېڅلي مبارزې، سرښندنو، کړاوونو گاللو مثال شی او که کومه غوره لاره او سنت حسنه رامنځته او راتلونکي ته پرېږدئ نو د الهي اجر تر څنګ چې د مسلمان اصلي موخه ده په تاریخ کې به موهم ځای خوندي وي الله تعالی به د هغه چا په شان تر قیامته پوره اجر درکوي چې په هغه سنت عمل کوي، که د کومو لاملونو له کبله سرکار او ځینو قلموالو هېر کړئ، د الله تعالی په دېوان او دفتر، ملي تاریخ او د خلکو په اذهانو کې به تلپاته شتون ولری.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

يو څو تاريخي حقايق:

ټول ملتونه، فرهنگونه او په تيره مور مسلمانان باور لرو چې حق په پای کې خپل ځای نيسي، په پای کې حقايق روښانه کېږي، درواغ رسوا کېږي او تاريخ په پای کې هر څه روښانوي. د حقيقتونو د پټولو او يا بل ډول بنودلو لپاره که هر څومره هڅې او د هر چا لخوا وشي، کېدای شي د يو څه وخت لپاره د ځينو کړيو په فکرونو يو څه اغيزه ولري، خو وروسته دا هڅې په کراره رسوا او ځای يې رښتيا نيسي. خو دا د رښتینو روڼ اندو، ليکوالانو او مورخينو کار دی چې د حقيقتونو د روښانتيا لپاره کار وکړي. دا چې دا کار څنگه ممکن دی دلته يې تشریح کوو. د علامه ابن خلدون په اند چې د تاريخ د علم او فلسفې پلار بلل کېږي د تاريخ ليکنې يا هيسټوريوگرافي څخه مراد هغه تاريخ ليکنه ده چې د سرچينو د ژورې ارزونې، له هغو څخه د ټاکلو موثوق معلوماتو د غوره کولو او د هغو د جزئياتو داسې ترکيب دی، چې د ژورو کتنو او ارزونو په وړاندې د وخت په تېرېدو سره خپل اعتبار وساتي. نو بايد پوه شو رښتینی مورخ او څېړونکی له کومو سرچينو کار اخلي تر څو دا حقيقتونه را لوڅ، مستند او ثبت کړي او په علمي توگه يې د خلکو قضاوت ته وړاندې کړي. هغه تاريخي اسناد، بېلگې او شواهد چې ما په دې مقاله کې ورنه گټه پورته کړې همداسې سندونه دي چې له ژورو موثوق سرچينو اخيستل شوي، د وخت په تېرېدو به خپل اعتبار وساتي بلکه ورځ تر بلې به د څېړونکو د پام وړ وگرزي.

دا سرچينې کومې دي:

۱ - لومړی ولسي کلتور او ادب د يوې سرچينې په توگه:

يوه داسې سرچينه ټولنه او د هغو کلتور، شفاهي ادب لکه کيسې، سرودونه، شعرونه، لنډې او خواږه واره يادښتونه او ليکنې يې او نور ټول هغه څه دي چې حقيقتونه ساتي او له يوه نسل څخه بل ته يې نقلوي. مور د غازي محمد جانخان په هکله په ولسي کلتور کې زيات څه لرو. اتلس کاله مخکې يو شمېر د وردگو روڼ اندو غوښتل يوه ټولنيزه، علمي او کلتوري ټولنه په کابل کې رامنځته کړې، د نامه په هکله يې بحثونه کېدل او د خدای فضل دی مور زياتي تاريخ ملي څېرې او شخصيتونه لرو خو ما وليدل چې د غازي محمد جانخان، تاريخي کارنامې، اتلولی، رښتینولي او مظلومانه شهادت بيا بيا د خلکو خولې ته راتلل او بيا مو د هغه ټولنيز، علمي او کلتوري سازمان نوم د غازي محمد جانخان په نامه ونوموله.

داهم د غازي محمد جانخان د سپيڅلو کارنامو ښکارندويي کوي چې د ده د وخت د استبداد او استعماري دسيسو او سرکار له بې غوريو له لاسه د هغه په هکله مو زيات ليکلي اثار نه لرل. مور گورو چې ان په دې وروستيو دوو لسيزو کې چارواکو له غازي محمد جانخان، د هغه له اتلوليو، د هغه له مظلوميت او شهادت سره له څو واره تکراري غوښتنو سره سره مېرانه ونه کړه، نه يې کوم دولتي مډال د هغه په نامه کړ، نه يې کوم سيمينار ورباندې جوړ او نه يې د هغه مزار جوړ کړ چې لږ تر لږه د هغه حق ادا شوی وي. بيا هم د خدای شکر دی چې جنرال محمد جانخان وردگ د رښتینو اتلانو خوښوونکو افغانانو په سينو، داستانو، سرودونو، کيسو، نکلونو، سينو کې ځای لري.

لکه خوشال بابا چې وايي:

مېرني دي چې يادېږي

په سندرو هم په وير

بايد ووايو چې دلته بي پرې او رښتینو تاريخ پوهانو او ليکوالانو رول خورا زيات دی او دوی دنده لري چې د خپلو شته تاريخي او ولسي رواياتو په رڼا کې د غازي محمد جانخان غونډې ملي اتلانو په رول باندې څېړنې وکړي، حقيقتونه مستند او د تاريخ حافظې ته يې وسپاري.

غازي محمد جانخان د رښتینو افغان مورخينو په څېړنو کې:

ځينو بي پرې او حق غوښتونکو مورخينو لکه غلام محمد غبار صاحب، د افغانستان نامتو مورخ او لرغون پېژندونکي ارواښاد ډاکټر استاد احمد علي کهزاد، د افغانستان د ژورناليزم پلار محمود طرزي، کانديد اکاډيميسين محمد ابراهيم عطايي، وتلي مورخ ارواښاد پوهاند ډاکټر صاحب محمد حسن کاکړ، علمي او فرهنگي شخصيت محترم ارسلان سلېمي او نورو پخوانيو په ليکنو کې روښانه او ممتاز ځای لري او د تاريخ حافظې ته يې سپارلی دی، د غازي رښتینولي بيا بيا سر راپورته کوي او د شهيد ژوندی دی حقانيت ته زموږ پام وراړوی، يو څوک شته چې ورته پاملرنه وکړي، څېړونکي او ليکوالان خپل رسالت ادا کوي او له کره سرچينو څخه د غازي د سرښندنو،

تدبيرونو، رښتینو مبارزو او غزاگانو د افغانستان د تاریخ په یوه خورا بحراني پړاو کې د هغه رول روښانوي. د عوامو زړه ته چې کوم اتل یو ځل لاره ومومي هغه نوم بیانې هېروي.

په دې لړۍ کې محترم غبار د هېواد نامتو مورخ لیکي: «امیر عبدالرحمن خان غازي محمد جانخان وردکي و برادرش محمد افضل خان، عصمت الله خان جبار خیل، بهرام جبار خیل و چندین نفر دیگر محبوس نمود و به غلط اوازه انداخت که جنرال محمد جانخان بتوصیه انگلیس سپهسالاری افغانستان میخواست و دیگرها پیمان کرده بودند که مرا در حین سفر قندهار بکشند.» همچنان غبار می نویسد این روش عام سیاست انگلیس بود که در هر جا مردم مبارز و نجیب کشور را بازور پروپاگند، جعل اسناد و افترا و اتهام دربین جامعه بدنام کرده و باز از بین میبردند. غبار در مسیر تاریخ، ص 658. توصیه انگلیس سپهسالاری افغانستان میخواست و دیگرها پیمان کرده بودند که مرا در حین سفر قندهار بکشند.

ارواښاد غبار لیکي، ترجمه: د انگرېزانو تبلیغاتي دسیسې او تخریبي فعالیتونه تر نظامي فعالیتونو زیات اغیزمن وو او د دوی په ګټه یې عمده ګټې لرلې، لکه چې د دسامبر د ۲۳ مې د جنگ څخه وروسته یې یو خاينانه پروپاګند په ټول کابل او اطراف سیمو کې خپور کړ او هغه داچې: «جنرال محمد جانخان غازي د شېرپور په محاذ کې د ملي قوتونو د دسمبر د ۲۳ مې شاتګ په قصدي توګه پلان او ترسره کړی او ملي غازیان یې شاتګ ته سوق کړي، ځکه جنرال له انگرېزانو سره جوړجاړی کړی او یو صندوق طلا یې تر لاسه کړی ده.» په داسې حال کې چې وروسته خلک پوه شول چې دغه له دښمنۍ ډک تهمت د انگرېزانو یوه دسیسه وه، او د ملي قوتونو د عقب نشینۍ سبب د پادشاه خان په نامه کوم کس و چې په سهوه او یا قصدي توګه د قوتونو د شاتګ لامل شوی و.

په یوه بله دسیسه کې انگرېزان د ولي الله خان په مرسته په غزني کې چې د کاپیسا او پروان په څېر د دښمن په وړاندې د غازیانو د تجهیز، سوق او ادارې مرکز و درز او اختلاف رامنځته کړ او د پښتنو، تاجکو او هزاره ګانو په منځ کې شخړې رامنځته کړې. کله چې دا خبر کابل ته راورسېد نو سمدستي ملامشک عالم ورغی او هلته هم دوو نورو ملي شخصیتونو هر یوه عبدالقادر خان تاجک او گل محمد خان اندري د ولي الله خاينانه دسیسه خنثی کړې وه او دا درې قومونه یې سره پخلا کړي وو.

محمد جانخان د ځای او مقام په هکله چې د ټولو افغانانو په منځ کې یې درلود په یوه دري شعر کې بیان کړی چې په هغه کې محمد جانخان مرد میدان بلل شوی دی او خلکو د ده او د ده د ملګرو مبارزینو په هکله ویلي دي او په لاندې کې یې تشریح کېږي.

ارواښاد غبار لیکي: کله چې د انگرېزي قواوو عمومي قومندان رالپرل شوی و چې د کابل ټول نظامي تاسیسات او جنګي قلاوي د بالا حصار په شمول ونړوي، مالي سیستم یې وېجاړ او ملي شخصیتونه یې له تیغه تېر کړي، د دې خاورې زروړو او مېړنیو خلکو یو ځل قهرماني وکړه. جنرال رابرتس د کابل خلک راوغوښتل چې د ده خبرې واورې، خلکو چې هغه د انگرېز په نظامي لباس کې ولید چې تاس سر یې و نو «رابت کل» یې نوم ورباندې کېښود. وروسته د خلکو حملې ورباندې پیل شوې او دا ترانه به یې ویله:

محمد جان مرد میدان است
میربچه خان رس رسان است
ایوب خان شیر غران است
آزادی فخر افغان است
بیا بیادر انګور بخو
رابت کل لات کلان است

(تاریخ غبار، ص ۶۲۴)

کله چې یو وړوکی ملت د یوه نړیوال سړیخور ښکېلاکګر قوت د اشغال په وړاندې وسله واخلي دلته یوازې ویني نه بهیږي، بلکه استعمار خپلو جاسوسانو ته شهرت، واک او زیات امکانات ورکوي، زیات خلک په پیسو اخلي، د قومونو او شخصیتونو په منځ کې بېلتون ته لمن وهی، په وتلو او پاکو ملي شخصیتونو او مشرانو پسې تهمتونه وایی او یا یې په ګرمه جګړه کې شهیدان کوي او میدان شغالانو ته پاته شي. خو دا د خدای سنت دی چې له څه وخت وروسته حقیقت روښانه شي، پاکان له خاينانو بېل شي.

ونلی ملي مورخ استاد کهزاد په یوه لیکنه کې د غازي محمد جانخان په هغو هڅو تمرکز کوي چې ده څنګه د افغانستان وروڼه قومونه هڅول چې د انگرېز په وړاندې د غزا او جهاد په لیکو کې منظم شي. همدارنګه، د غازي محمد جانخان په نظامي مهارتونو، رښتینولۍ، زوروتوب او په خلکو کې د ښه شهرت په لرلو یې زیاتې خبرې کړې دي. دا مقاله هم ډاکټر صاحب خالق رشید په خپل اثر کې د ارواښاد کهزاد صاحب د فرهنگي بنیاد څخه رانقل کړې ده. د افغانستان د معاصرو ادبیاتو، تاریخ لیکنې او ژورنالیزم پلار محمود طرزي صاحب هم د غازي محمد جانخان په هکله لیکنې کړې دي او هغه یې یو ملي اتل او رښتیني مبارز او غازي بللی دی. محمود طرزي د غازي محمد جانخان په هکله لیکي:

يعقوب خان يې ونيو زما وروره
نور يې زر کوز کړ له لاهوره
اوس د خاوند کارونه گوره
شباباش په محمد جان شه پوريې وگاته عالمه
پوځونه يې کړل جمعه
محمد جان وکړله توره
ده په هرځای کې مشهوره
که خپل خاوند ته شي مشهوره
راويې بنکه پرنگي کړو له خيبره يې بهار
خاوند که تار په تار
محمد جانخان وکړ مطلب
راضي په ده باندې و رب
دی په هرځای کې يې دبدب
خپه پرې پرنگيان شول سترگي يې ډکې دي له نمه
پوځونه يې کړل جمعه
پرنگيان راغله په ماتې
کولې به دوی زياتي
کابل شه له دوی پاتي
شباباش په محمد جان شه مدام به و خوشرنگ
اختيار کوي د جنگ

(محمد طرزي، خاطرې د يوې لنډې دورې لنډ تاريخ ۱۰۱ مخ)

کانديد اکاډيميسن محمد ابراهيم عطايي په خپل اثر: «د افغانستان معاصر تاريخ ته يوه لنډه کتنه»، کې ليکي او دلته يې مور د نمونې په توگه راوړو: ... «کله چې د امير شيرعلي خان يو زوی او يو ورور د قندهار په جنگ کې مړه شول نو په عصبي ناروغۍ اخته شو، خپل دوه زامن سردار محمد ايوب خان او محمد يعقوب خان يې د خپلې گراني بنځې په خوله گوښه کړل، انگرېزانو په خورا مهارت خپل جاسوسان لکه د يعقوب خان تره سردار محمد حسن خان او ولي محمد خان چې مشهور په لاتي و فعال او دواړه د انگرېز جاسوسان وو. په خواشيني سره په افغاني سردارانو کې د سر سړی نه و پاته چې ملت رهبري کړي او ملت بې واکمنه او بې دولته و. کله چې افغانانو کيوناړی چې د گندمک سند يې لاسليک کړی و او د انگرېز ملکي ورته غوره دولتي القاب ورکړي و، سره له ۱۲۳ ملگرو يې په بالا حصار کې وواژه انگرېزان سخت وارخطا شول، جنرال رابرتس او نور يې بيا د غچ اخیستلو لپاره له نورو پوځونو سره راغلل او له دريو خواوو يې په افغانستان برید وکړ، کابل يې وران کړ او زيات افغانان يې شهيدان کړل.

په دې وخت کې افغان مبارزينو د ملامشک عالم او محمد جانخان او نور راغلل او يو ځل بيا د افغانستان او نگرېز د لوی جنگ صحنې رامنځته شوي». دلته هم گورو چې محمد جانخان د ملي مبارزينو ممتازه څېره يادېږي. د محترم ارواښاد غبار، ارواښاد کهزاد او اوس د ډاکټر صاحب خالق رشيد د ليکنو او څېړنو په بنسټ د جنرال محمد جانخان وردگ د اتلوليو څخه د کابل د قلعه قاضي غزا او د شېرپور محاصره دي. په قلعه قاضي کې غازي محمد جانخان او ورسره ملي غازيانو د ۱۸۷۹ کال د دسمبر په ۱۱ مه قلعه قاضي ته د کابل د نورو سمتونو له مجاهدينو سره په همغږۍ کې داخل شول، نورو ملي مبارزينو او غازيانو هم د کابل په ټولو سمتونو کې لکه کاريز مير، پغمان، چارآسياب او نورو سمتونو کې سنگرونه نيولي وو او په انگرېزي قواوو يې برېډونه کول. د انگرېز د قواوو عمومي قوماندان جنرال رابرتس نور قوماندانان د کابل نورو سمتونو لکه کاريز مير ته د مجاهدينو د مقابلې لپاره واستول. د قلعه قاضي په سمت يې د جنرال ميسي په مشرۍ قواوې واستولې. د محمد جانخان په مشرۍ غازيانو انگرېزانو ته سخت تلفات وړول. جنرال رابرتس اړ شو خپله د محمد جانخان د قواوو مخې ته د جنرال ميسي د قواوو د نجات لپاره ورشي. په قلعه قاضي کې مشهوره او تاريخي پرېکنده جگړه ونښته او د غازيانو او د رابرتس د قواوو تر

منځ په پای کې بیخي تن په تن جگړه وشوه. جنگ دومره شدید و چې د جنرال رابرتس قواوو خپله ماته ولیده، زیات کسان یې له لاسه ورکړل نو خپلو ټولو قوتونو ته په ټولو محاذونو کې امر وکړ چې جنگ بس کړي او د شبرپور جنګي قلا او چوڼی ته شاتګ وکړي. همدارنګه یې په کابل کې ټولو انګرېزانو ته امر وکړ چې د کابل له نورو سیمو راټول او شبرپور ته پناه راوړي... جنرال رابرتس خپلو سپرو قواوو ته امر وکړ چې د خپلو قوتونو د فرار په وخت په گذرګاه او دهمزنگ په تنګه کې سنگر ونیسي تر څو د شاتګ په وخت د خپلو قوتونو حمایت وکړي خو کله چې دغه مشهور انګلیسي جنرال خپل مړي ولیدل نو خپل آس ته یې قمپینه ورکړه او د خپل حمایوي سپرو عسکرو نه مخکې یې تېښته اختیار کړه او شبرپور ته وتښتېده او له دې حمایوي سپرو یوازې څلوېښت تنه له ده سره په تېښته بریالي شي او نور ټول ووژل شول. همغه وو چې تر سبا پورې ټول انګرېزان شبرپور ته ورننوتل، دروازي یې په ځان پسې بندې کړې او کابل له ټولو سنگرونو او غرونو سره د غازیانو تر کنترول لاندې راغی. ارواښاد غبار لیکي: ملي قوتونو چې انګرېزان تر شبرپوره زغولي وو، خپله قبضه یې په ښار نوره زیاته کړه. تره خپلو د مرنجان غونډی، لوګریانو بالاخصار خپل مرکز وګرزاه او د تخت شاه او شبردروازه سنگرونه یې ټینګ کړل. ملامشک عالم او محمد جانخان د کابل ښار په خپل کنترول کې راوستلو. د دسمبر په ۱۴ هم غازیانو په ټولو محاذونو کې په دښمن ناتار جوړ کړ او د شیرپور محاصره او له انګرېزانو سره جګړو دوام وکړ، انګرېزانو نور عسکر له پېښوره را وغوښتل خو په ټولو جګړو کې یې ماتې وخوړې. په پای کې جنرال رابرتس یقین تر لاسه کړ چې په زور دوی په افغانستان حکومت نه شي کولی او پوه شو څرنگه د انګرېز نظامي لیکوالانو ویلي و الفنسټن او مکناټن ملامت نه وو چې په افغانستان کې یې ماتې خوړلي وه، ځکه له داسې یوه ملت سره مخ وو چې هر یو کس یې د آزادی په مینه سر په لاس کې نیولی دی او له وطنه دفاع کوي.

دلته جنرال رابرتس خبر شو چې د غازیانو مشران د نورو قوتونو په راټولولو پسې تللي دي. محمد جانخان وردګ وردګو او غزني ته تللی، ځیني نور مشران لوګر، کوهدامن، کوهستان، تګاو، نجراب، پنجشیر، غوربند او نورو ځایونو ته تللي دي تر څو غازیان له انګرېز سره د جنگ لپاره تیار کړي. جنرال رابرتس چې د غازیانو د مشرانو له دې خوځښتونو خبر شو نو د مصالحې لارې یې ونیوله، د ۱۸۸۰ کال د جنوري په میاشت کې یې یوه اعلامیه خپره کړه چې د انګلیس دولت له افغانانو سره نور جنگ نه غواړي او غواړي خپلې قواوې له افغانستانه وباسي.

ټول افغان څېړونکي او لیکوالان په دې اند دي او ټول تاریخي لاسوندونه ښيي چې که سردار عبدالرحمن خان و انګرېز ته بیخي تسلیم شوی نه وای، یا لږ تر لږه یې د امیر شیرعلي خان په شان د انګرېز خبرې نه وای منلي او خپلو ملي او افغاني غازیانو ته یې لاس ورکړی وی نو هم به انګرېزان وتلی وای، هم به مو ملک له تجزیې بچ شوی وای او هم به یو قوي مرکزی حکومت جوړ شوی وای.

د دې په هیله چې زموږ ریښتیني ملي اتلانو ته یو شان درناوی وشي.

نور بیا